

373L0148

Αριθ. Ν 172/14

Επίσημη Έφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

28.6.73

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαΐου 1973

περί καταργήσεως των περιορισμών στην διακίνηση και στην διαμονή των υπηκόων των Κρατών μελών στο έσωτερικό της Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών

(73/148/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τήν συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 54 παράγραφος 2 και το άρθρο 63 παράγραφος 2,

τά γενικά προγράμματα για την κατάργηση των περιορισμών στην ελευθερία εγκαταστάσεως και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών⁽¹⁾, και ιδίως τον Τίτλο II,

τήν πρόταση της Έπιτροπής,

τήν γνώμη της Συνελεύσεως⁽²⁾,

τήν γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής⁽³⁾,

Έκτιμώντας:

ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, η οποία προβλέπεται από την συνθήκη και από τα γενικά προγράμματα για την κατάργηση των περιορισμών στην ελευθερία εγκαταστάσεως και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, συνεπάγεται την κατάργηση των περιορισμών διακινήσεως και διαμονής στο έσωτερικό της Κοινότητας των υπηκόων των Κρατών μελών που επιθυμούν να εγκατασταθούν σε οποιοδήποτε από τα Κράτη αυτά ή να παράσχουν εκεί υπηρεσίες·

ότι η ελευθερία εγκαταστάσεως δύναται να πραγματοποιηθεί πλήρως μόνο αν αναγνωρίζεται το δικαίωμα μόνιμης διαμονής στα πρόσωπα που πρόκειται να κάνουν χρήση της ελευθερίας αυτής· ότι η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών συνεπάγεται την εξασφάλιση στον παρέχοντα τις υπηρεσίες και στον αποδέκτη αυτών δικαιώματος διαμονής κατά την διάρκεια της παροχής των υπηρεσιών·

ότι η οδηγία του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και διαμονή των υπηκόων των Κρατών μελών στο έσωτερικό της Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών⁽⁴⁾, έχει καθορίσει τους κανόνες που εφαρμόζονται στον τομέα αυτόν για τις μη μισθωτές δραστηριότητες·

ότι η οδηγία του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και διαμονή των εργαζομένων των Κρατών μελών και των οικογενειών τους στο έσωτερικό της Κοινότητας⁽⁵⁾, η οποία αντικατέστησε την οδηγία της 25ης Μαρτίου 1964⁽⁶⁾, που φέρει τον ίδιο τίτλο, έτροποιποίησε εν τώ μεταξύ τους κανόνες που εφαρμόζονται στους εργαζομένους μισθωτούς·

ότι πρέπει επίσης να βελτιωθούν και οι διατάξεις περί διακινήσεως και διαμονής στο έσωτερικό της Κοινότητας των μη μισθωτών εργαζομένων και των οικογενειών τους·

ότι ο συντονισμός των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται από λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας αποτελεί ήδη αντικείμενο της οδηγίας του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964⁽⁷⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1.

1. Τα Κράτη μέλη καταργούν, υπό τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, τους περιορισμούς στη διακίνηση και στη διαμονή:

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 2 της 15.1.1962, σ. 32/62 και 36/62.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. Α 19 της 28.2.1972, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. Α 67 της 24.6.1972, σ. 7.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. 56 της 4.4.1964, σ. 845/64.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. Ν 257 της 19.10.1968, σ. 13.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. 62 της 17.4.1964, σ. 981/64.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. 56 της 4.4.1964, σ. 850/64.

- α) τῶν ὑπηκόων ἑνὸς Κράτους μέλους πού εἶναι ἐγκατεστημένοι ἢ ἐπιθυμοῦν νά ἐγκατασταθοῦν σέ ἄλλο Κράτος μέλος, προκειμένου νά ἀσκήσουν μὴ μισθωτὴ δραστηριότητα, ἢ ἐπιθυμοῦν νά παράσχουν ὑπηρεσίες στό Κράτος αὐτό·
- β) τῶν ὑπηκόων τῶν Κρατῶν μελῶν πού ἐπιθυμοῦν νά μεταβοῦν σέ ἄλλο Κράτος μέλος ὡς ἀποδέκτες παροχῆς ὑπηρεσιῶν·
- γ) τοῦ συζύγου καί τῶν κάτω τῶν 21 ἔτους τέκνων τῶν ἐν λόγω ὑπηκόων, ἀνεξαρτήτως ἰθαγενείας·
- δ) τῶν ἀνιόντων καί τῶν κατιόντων τῶν ἐν λόγω ὑπηκόων καί τῶν συζύγων τους, οἱ ὅποιοι συντηροῦνται ἀπό αὐτούς, ἀνεξαρτήτως ἰθαγενείας.

2. Τά Κράτη μέλη εὐνοοῦν τήν εἴσοδο ὁποιοῦδήποτε ἄλλου μέλους τῆς οἰκογενείας τῶν ὑπηκόων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1 περιπτώσεις α) καί β) ἢ τῶν συζύγων τους, τό ὁποῖο στήν χώρα προελεύσεως συντηρεῖται ἀπό αὐτούς ἢ ζεῖ μαζί τους ὑπό τήν αὐτή στέγη.

Ἄρθρο 2

1. Τά Κράτη μέλη ἀναγνωρίζουν στά πρόσωπα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 τό δικαίωμα νά ἐγκαταλείπουν τήν ἐπικράτειά τους. Τό δικαίωμα αὐτό ἀσκεῖται μέ ἁπλή ἐπίδειξη δελτίου ταυτότητος ἢ διαβατηρίου ἐν ἰσχύϊ. Τά μέλη τῆς οἰκογενείας ἀπολαύουν τοῦ ἰδίου δικαιώματος ὅπως καί ὁ ὑπῆκοος ἀπό τόν ὁποῖον ἐξαρθῶνται.
2. Τά Κράτη μέλη ἐκδίδουν ἢ ἀνανεώνουν στούς ὑπηκόους τους, σύμφωνα μέ τήν νομοθεσία τους, δελτίο ταυτότητος ἢ διαβατήριο πού ἀναγράφει ἰδίως τήν ἰθαγένειά τους.
3. Τό διαβατήριο πρέπει νά ἰσχύει τουλάχιστον γιά ὅλα τά Κράτη μέλη καί γιά τίς μεταξύ αὐτῶν εὐρισκόμενες χώρες ἀπ' εὐθείας διελεύσεως. Ἄν τό διαβατήριο ἀποτελεῖ τό μόνο ἔγγραφο γιά τήν νόμιμη ἐξοδό ἀπό τήν χώρα, ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος δέν δύναται νά εἶναι μικρότερη τῶν πέντε ἐτῶν.
4. Τά Κράτη μέλη δέν δύναται νά ἐπιβάλουν στά πρόσωπα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 θεώρηση ἐξόδου ἢ ἄλλη ἰσοδύναμη ὑποχρέωση.

Ἄρθρο 3

1. Τά Κράτη μέλη ἐπιτρέπουν στά πρόσωπα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 τήν εἴσοδο στήν ἐπικράτειά τους μέ ἁπλή ἐπίδειξη δελτίου ταυτότητος ἢ διαβατηρίου ἐν ἰσχύϊ.
2. Δέν δύναται νά ἐπιβληθεῖ θεώρηση εἰσόδου ἢ ἄλλη ἰσοδύναμη ὑποχρέωση, ἐκτός ἂν πρόκειται γιά μέλη τῆς οἰκογενείας πού δέν ἔχουν τήν ἰθαγένεια Κράτους

μέλους. Τά Κράτη μέλη παρέχουν στά πρόσωπα αὐτά κάθε διευκόλυνση γιά τήν λήψη τῶν ἀναγκαίων θεωρήσεων.

Ἄρθρο 4

1. Κάθε Κράτος μέλος ἀναγνωρίζει δικαίωμα μόνιμης διαμονῆς στούς ὑπηκόους τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν πού ἐγκαθίστανται στήν ἐπικράτειά του, προκειμένου νά ἀσκήσουν ἐκεῖ μὴ μισθωτὴ δραστηριότητα, ἐφ' ὅσον οἱ περιορισμοί, στούς ὁποίους ὑπόκειται ἡ δραστηριότητα αὐτή ἔχουν καταργηθεῖ δυνάμει τῆς συνθήκης.

Τό δικαίωμα διαμονῆς θεβαιώνεται μέ ἔγγραφο, τό ὁποῖο καλεῖται «ἄδεια διαμονῆς ὑπηκόου Κράτους μέλους τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων». Τό ἐν λόγω ἔγγραφο ἔχει διάρκεια ἰσχύος τουλάχιστον πέντε ἐτῶν ἀπό τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεώς του καί ἀνανεώνεται αὐτόματα.

Διακοπές διαμονῆς πού δέν ὑπερβαίνουν τοὺς ἑξήσυνεχεις μῆνες, καθὼς καί ἀπουσίες λόγω ἐκπληρώσεως στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων, δέν θίγουν τήν ἰσχύ τῆς ἁδείας διαμονῆς.

Ἡ ἐν ἰσχύϊ ἄδεια διαμονῆς δέν δύναται νά ἀφαιρεθεῖ ἀπό τοὺς ὑπηκόους πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 περίπτωση α) ἐκ μόνης τῆς αἰτίας ὅτι δέν ἀσκοῦν πλέον τήν δραστηριότητα λόγω προσωρινῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασία ἔνεκα ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος.

Οἱ ὑπῆκοοι Κράτους μέλους πού δέν ἀναφέρονται μὲν στό πρῶτο ἐδάφιο, γίνονται ὁμως δεκτοί νά ἀσκήσουν δραστηριότητα στήν ἐπικράτεια ἄλλου Κράτους μέλους δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους αὐτοῦ, λαμβάνουν τίτλο διαμονῆς, ἡ διάρκεια τοῦ ὁποίου εἶναι τουλάχιστον ἴση μέ ἐκείνη τῆς ἁδείας πού ἐχορηγήθη πρὸς ἄσκηση τῆς ἐν λόγω δραστηριότητος.

Οἱ ὑπῆκοοι πού ἀναφέρονται στό πρῶτο ἐδάφιο καί στοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται, συνεπεία ἀλλαγῆς δραστηριότητος, οἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, διατηροῦν τήν ἄδεια διαμονῆς τους μέχρι τήν λήξη τῆς ἰσχύος τῆς.

2. Γιά τοὺς παρέχοντες ὑπηρεσίες καί τοὺς ἀποδέκτες αὐτῶν τό δικαίωμα διαμονῆς ἀντιστοιχεῖ στήν διάρκεια τῆς παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄν ἡ διάρκεια αὐτὴ ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς μῆνες, τό Κράτος μέλος, στό ὁποῖο πραγματοποιεῖται ἡ παροχή, ἐκδίδει τίτλο διαμονῆς πρὸς πιστοποίηση τοῦ ἀνωτέρω δικαιώματος.

Ἄν ἡ διάρκεια αὐτὴ δέν ὑπερβαίνει τοὺς τρεῖς μῆνες, τό δελτίο ταυτότητος ἢ τό διαβατήριο, μέ τό ὁποῖο ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰσῆλθε στήν ἐπικράτεια, καλύπτει

τήν διαμονή του. Το Κράτος μέλος δύναται να επιβάλει στον ενδιαφερόμενο την υποχρέωση να δηλώσει την παρουσία του στην επικράτεια.

3. Σέ μέλος της οικογενείας που δεν έχει την ιθαγένεια Κράτους μέλους χορηγείται έγγραφο διαμονής της ίδιας ισχύος με αυτό που χορηγείται στον υπήκοο από τον όποιον εξαρτάται.

Άρθρο 5

Το δικαίωμα διαμονής εκτείνεται σ' ολόκληρη την επικράτεια του Κράτους μέλους.

Άρθρο 6

Για την έκδοση της άδειας διαμονής και του τίτλου διαμονής το Κράτος μέλος δύναται να απαιτεί από τον αίτουντα μόνο:

- α) το δελτίο ταυτότητας ή το διαβατήριο, με το οποίο εισηγήθε στην επικράτειά του·
- β) απόδειξη, ότι εμπίπτει σε μία από τις κατηγορίες που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 4.

Άρθρο 7

1. Τα έγγραφα διαμονής που χορηγούνται στους υπηκόους Κράτους μέλους εκδίδονται και ανανεώνονται άτελώς ή αντί καταβολής ποσού μη υπερβαίνοντος τα δικαιώματα και τα τέλη που απαιτούνται για την έκδοση δελτίων ταυτότητας στους ήμεδαπούς. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επίσης για τα έγγραφα και τα πιστοποιητικά που είναι αναγκαία για την έκδοση ή την ανανέωση των εν λόγω εγγράφων διαμονής.

2. Οι θεωρήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 χορηγούνται άτελώς.

3. Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για να απλουστεύσουν κατά το δυνατόν περισσότερο τις διατυπώσεις και τις διαδικασίες χορήγησης των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 8

Τα Κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις της παρούσης οδηγίας μόνο για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας.

Άρθρο 9

1. Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία εντός έξι μηνών από της κοινοποίησής της και ενημερώνουν άμεσα περί αυτού την Έπιτροπή.

2. Γνωστοποιούν στην Έπιτροπή τις τροποποιήσεις που επιφέρουν στις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις, για να απλουστεύσουν, στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών, τις διατυπώσεις και τις διαδικασίες εκδόσεως των εγγράφων που απαιτούνται ακόμη για την διακίνηση και την διαμονή των αναφερομένων στο άρθρο 1 προσώπων.

Άρθρο 10

1. Η οδηγία του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και διαμονή των υπηκόων των Κρατών μελών στο εσωτερικό της Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών, εξακολουθεί να ισχύει μέχρις ότου τα Κράτη μέλη εκτελέσουν την παρούσα οδηγία.

2. Τα έγγραφα διαμονής που εκδίδονται σύμφωνα με την αναφερόμενη στην παράγραφο 1 οδηγία και που είναι εν ισχύ κατά τον χρόνο εκτελέσεως της παρούσης οδηγίας διατηρούν την ισχύ τους μέχρι την προσηλ λήξη τους.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 21 Μαΐου 1973.

Γιά τό Συμβούλιο

Ό Πρόεδρος

E. GLINNE